

А. ШАИГ

Овчы Мэстан

Азэрбайчан ЛККИ МК
Ушаг вә Кәнчләр Эдәбийяты Нәшрийяты
Баки—1945

ДУБЛЕТ

1-2

84(5Aze)-5

Ш 16

834.362-93

А. Шаиг

F. Kəşərli adın
Azərbaycan Dövlət Uşaq
KİTABXANASI

INV. № 58838

Овчы Мэстан

244375

ОВ адына
Азэрбайчан Республика
Научни Китабханасы

244376

Азэрбайчан ЛККИ МК
Ушаг вә Кәнчләр Эдәбийяты Нәшрийяты
Баки—1945

Ушаглар!

Бу китаб хошунуза көлдими?

Сизи бурада даһа чох марагланыран
нә олду?

Бу китаб һагында өз фикринизи бизә
язын.

Мәктүбунузда үнванынызы, ад вә фа-
милиянызы, яшинызы вә һансы синиғдә
охудуғунузу көстәрин.

Бизим үнванымыз: Баки, Фиолетов кү-
чәси № 8, Ушаг вә Кәнчләр Әдәбийяты
Нәшрийяты.

ейирләр: бир Мәстан вармыш,

Аслан да ондан горхармыш.

Бир топпузмуш һәр пәнчәси,
Поладданмыш гоч көвдәси.—

Көзләри бир одлу шимшәк
Гәлби гара дашдан да бәрк,
Дишләри нештәрдән ити,
Балтадан, хәнчәрдән ити.

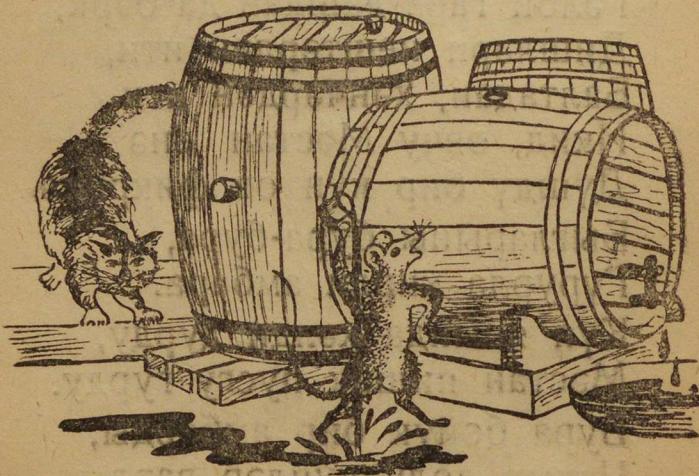
Икид, овчу Мәстан енә
Дүшдү бир күн ов фикринә.

Бығларыны бура-бура,
Гүрурла кирди амbara.

Күп янында кәлди дурду,
Мәстан пишик пусгү гурду.

Бура бөйүк бир амбарды,
Чахыр долу күпләр варды.

Чох чәкмәди, ювасындан
 Атылды бир зорба сичан,
 Доюнча ичди чахыры,
 Ачылды бирдән пахыры.
 Деди:—Кимдир овчу Мәстан?
 Мәним горхум йохдур ондан.
 Мәстан пәнчәсини атды,
 Дишләрини гычырдатды.
 Сичан дурду ялвармаға:
 —Рәһм эт мәнә, Мәстан аға!
 Бир аз шәраб ичдим дүзү,
 Ағла уймаз сәрхөш сөзү.

Һәр нә дедим—тамам ялан.
 Бағышла, кеч құнаһымдан.
 Овчу Мәстан қәлди дилә:
 —Белә бир ов кечиб әлә,
 Сөйлә, ким әл чәкәр бундан?
 Пәнчәсини атды Мәстан,
 Ейиб чыхды тез һәйәтә
 „Мйо-мйо“ әдә-әдә.

* * *

Ону көрдү ала көпәк,
 Қөзләриндә чаҳды шимшәк,
 Мырылдады о Мәстана,
 Бирдән һүчум этди она.
 Элдән вермәйиб фүрсәти,
 Мәстан чырмаглады ити,
 Сонра да чәлд гача-гача
 Тез дырмашды бир ағача.
 Ит шөнкәди гуру ердә,
 Ачығындан дүшдү дәрдә,
 Қөзүнү тикди Мәстана,
 Бәркән һүрдү яна-яна.
 Уст будагда Мәстан исә
 Құлдү бу яныглы сәсә.

Бирдән көрдү овчу Мәстан,
Көйдә ганад чалыр тәрлан,
Һазырлашыр چумсун она,
Кечирсин өз чайнағына.

Горху чөкдү үрәйинә,
Элә бил ки, бир топ ийнә
Бирдән көзләринә батды.
Чәлд өзүнү ерә атды.

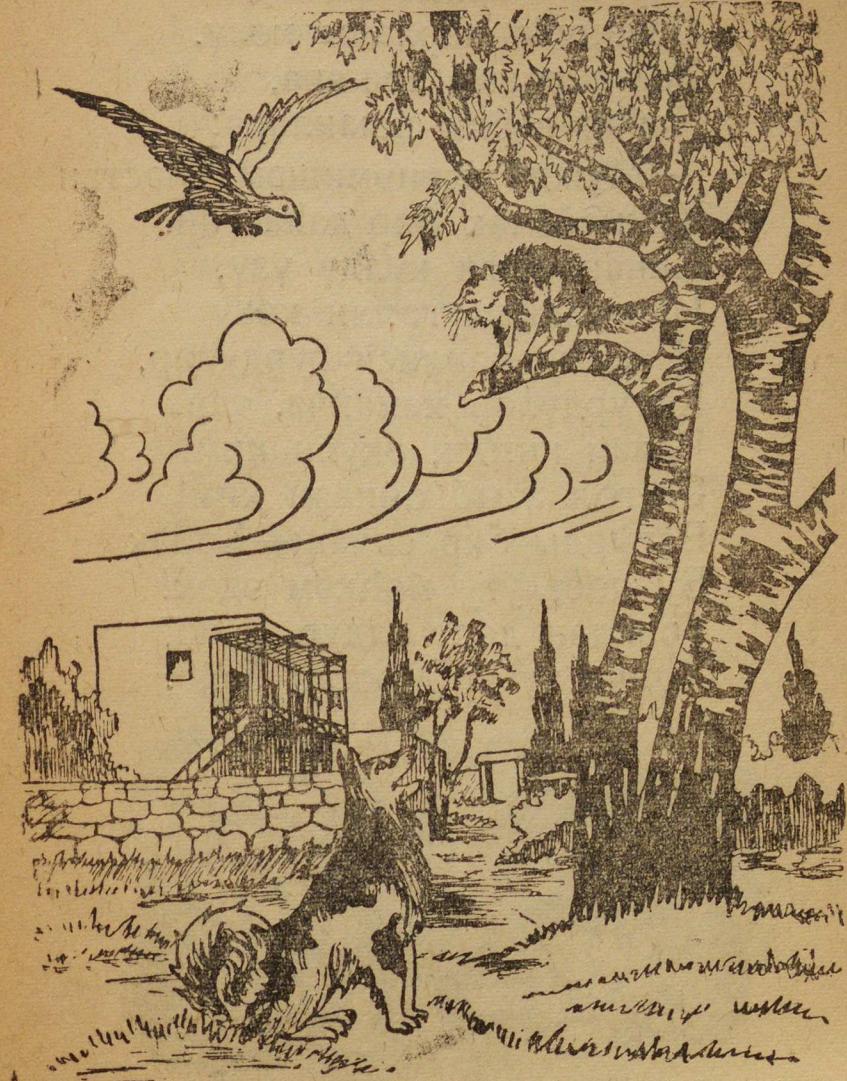
Һүнәр илә галхды ердән,
Ит үстүнү алды бирдән,
Дишләрини гычырдатды,
Мәстана бир пәнчә атды.

Овчу Мәстан галмаз кери,
Кичиксә дә вар һүнәри.
Итин чырды үз-көзүнү,
Гуртарды ондан өзүнү.

О зиянчы сичанлардан
Ачыгланды овчу Мәстан.

— Нә гәдәр ки, деди, сағам,
Сичанлары гырачагам!..

Сөйләркән бу сөзү Мәстан,
Йолдан кечирди бир сичан,
Гочалмышды, бир аз карды,
Пишикдән дә чох горхарды.

Тәрсинә анлады сөзү,
 Севинчлә парлады көзү.
 Тоз-торпағы яра-яра,
 Хәбәр верди сичанлара:
 — Мұждә кәтирмишәм, Мәстан
 Төкмәйәчәқ бир даһа ган.
 Сичанларын күлдү үзү,
 Ишыгланды гәмли көзү
 Шадлығ мәчлиси гурдулар,
 Қетүрдүләр каманча, тар.
 Чалан кимди, охуян ким!
 Эл-гол атыб ойнаян ким!
 Бағырды бир сичан:—Кәрәк
 Бу достлуғу мөһкәм әдәк!
 Үрәкдән дост олдуг, дейә,
 Хонча тутаг Мәстан бәйә.

Галхды ердән едди сичан,
 Едди икид зор пәһливан.
 Биширдиләр аш, говурма,
 Лұлә кабаб, яғлы долма.
 Дүздүләр алма, қавалы,
 Пүстә, бадам, нар, шафталы.
 Бу ләzzәтли хончаларла
 Едди сичан дүшдү йола.
 Аз кетдиләр, уз кетдиләр,
 Дәрә, тәпә, дүз кетдиләр,
 Етишдиләр, салам, дейә,
 Баш әйдиләр Мәстан бәйә.
 Башларында яғлы хонча
 О сичанлар янашынча,

Мәстан ачды пәнчәсини,
Атды бирдән көвдәсини,
Беш сичаны тутду бирдән,
Еди Мәстан, олду чох шән.
Гачды анчаг ики сичан,
Көзү яшлы, үрәйи ган.

* * *

Ики сичан яна-яна
Жәлдиләр хан сарайына.
Салам вериб баш әйдиләр,
Дил төкәрәк сөйләдиләр:
— Сәнә гурбан, Кәсәйән хан,
Бизи гырыр овчу Мәстан.
Бу хәбәри эшилди хан,
Кәлләсинә сычрады ган.
Әмр әләди:— Һәр өлкәдән
Кәлсин сичан вә кәсәйән.
Яхын гоншу падشاһлардан
Алды гылынч, сұнқұ, галхан.
Топланды бир бөйүк орду,
Хан чөлүндә алай вурду.
Мәстан бәйә чатды хәбәр,
Тез топлады үч мин әскәр.

Һәр әскәрә яраг верди,
 Ити елдән аяг верди.
 Қөйә галхды тозлу торпаг,
 Думанланды яхын-узаг.
 Қәсәйән хан дурбин тахды,
 О тозлу йоллара бахды.
 Қөрдү һүчүм эдир Мәстан,
 Нә'рә чәкир ачығындан.
 Билди ишдән тутмуш хәбәр,
 Топламышдыр бөйүк әскәр,
 Қәлир онунла дөйүшә,
 Қәсәйән дүшдү тәшвишә.
 Хәндәк газдырды һәр ердә,
 Үстүнә чәкдирди пәрдә.
 Пияда кирди сәңкәрә;
 Эмр этди атлы әскәрә,
 Дүзүлсүнләр ики яндан,
 Янында бир чох пәһливан!
 Орталыгда өзү дурду,
 Икидләрлә мейдан гурду,
 Ордусилә чатды Мәстан,
 Шейпур чалынды һәр яндан,
 Ордулар кәлди үз-үзә,
 • Төкүлән ган чыхды дизә,

Тутулурду сәсдән гулаг,
 Инләйирди яхын, узаг.
 Құнәш батды, ахшам олду,
 Вурушанлар лап йорулду,
 Чәкилдиләр ятмаг үчүн,
 Раһатлыға чатмаг үчүн.

* * *

Дан ағарды, құлду сәһәр,
 Құлду чайыр, чөл, чәмәнләр.
 Һәр бир йорғун, арғын ятан
 Баш галдырды тез юхудан,
 Чалынынча дөйүш маршы,
 Дүшмәнләр дүшмәнә гарши
 Ат ойнатды; мейдан ачды,
 Сүнкү, гылынч, галхан ачды.
 Башланды бир ганлы саваш,
 Даш үстүндә галмады даш.
 Пишикләр көстәрди һүнәр,
 Әлдән дүшүб кәсәйәнләр
 Эсди ярпаг тәк горхудан,
 Буну дуйду овчу Мәстан,
 Аты сүрдү тез ирәли,
 Үрәкләндирди әскәри.

Бир нэ’рэ чәкди мейданда,
 Чан галмады Сичан ханда.
 Дүшмән кери чәкиләркән
 Икид овчу Мәстан бирдән
 Дүшдү дәрин бир хәндәйә,
 Кәсәйән хан: „Зәфәр!“ дейә,
 Чалдырды шәнлик борусу.
 Үрәкләнди хан ордусу,
 Тутду бирдән сағы, солу,
 Бағланды дүшмәнин йолу.
 Енидән чанланды саваш,
 Бәдәнләрдә галмады баш.
 Бахмаяраг гоч пишикләр
 Көстәрирди бөйүк һүнәр.
 Кәсәйән хан ишләтди баш,
 Эмр эләди, яваш-яваш
 Сичанлар чәкилди кери,
 Қәлди мәстанлар ирәли.
 Беш-он пишик бирдән-бирә
 Дүшдү дәрин хәндәкләрә.
 Һәр бири бир пәһливанды,
 Гылынч, сүнкү ойнаданды.
 Кәсәйән хан бирдән-бирә
 Һүчум этди пишикләрә.

Гылынч, сүнкү дүшдү ишә,
 Пишикләр дүшдү тәшвишә.
 Хәндәкләрә дүшдү чоху,
 Үрәкләрә чөкду горху,
 Галанлар дырмашды даға,
 Үз гойдулар тез гачмаға.
 Сичанларын үзү құлду,
 Мынчыг кими қозу құлду.
 Зәфәр маршы чалдырды хан,
 Алғыш гопду дөрд бир яндан.
 Кәсәйән хан ағаяна
 Эмр этди, овчу Мәстана
 Гылынч, сүнкү, даш вурдулар,
 Әлдән салыб лап йордулар.
 Голларыны кәндирил илә
 Бағлайыб атдылар чөлә.

Үз-көзүндән ахырды ган,
 Бахырды онлара ян-ян.
 Кәндирини ачмаг үчүн,
 Чырпынырды гачмаг үчүн.
 Құлду она бир кәсәйән:
 — Гуртулмазсан әлимиздән.
 Чырпынма, дартынма әбәс,
 Ериндир бу мәhkәм гәфәс.

* *

Өз ипәкли чадырындан
 Чыхды сәһәр Кәсәйән хан,
 Фәрман верди башчылара:
 — Дүшмәнимиз дүшмүш тора.
 Гурбан вердик бах, нә гәдәр.
 Устүн кәлди бизим әскәр.
 Бир гонаглыг верин чөлдә,
 Дәрд галмасын бу көнүлдә.

* *

Бәзәнди чәмән, чөл, дәрә...
 Ачылды бир кениш сүфрә;
 Бу сүфрәдә нәләр йохтур!
 Кәсәйән хандан буйругдур.
 Элә ки, мәчлис гурулду,
 Сүфрә емәкләрлә долду.

Сәс учалды: „Чәкил, чәкил!“
 Чалынды тез шейпур, тәбил.
 Башында бир чох пәһливан
 Баша кечди Кәсәйән хан,
 Сичанларын үзү құлду,
 Гара мынчыг қөзү құлду.
 Ләzzәтлә башланды емәк,
 Хан бағырды:—Дүшмән кәрәк
 Асылсын дар ағачындан!
 Сәсинә сәс верди һәр ян,
 Чыхсын, дейә, буқүн чаны.
 Қәтирмәйә о Мәстаны
 Йүйүрдү бир нечә сичан,
 Әлләриндә гылынч, галхан.
 Мәстан әли, голу бағлы,
 Қөзү дәрдли, гәлби дағлы
 Қәлди сүфрә аяғына.
 Үрәйинин чырағына
 Од дүшмүшдү, һей янырды,
 Зор, күч илә даянырды.
 Хан ичмишди, сәрхөш иди,
 Бир аз да башы бош иди.
 Бахды она құлә-құлә,
 Сонра ловға бир төвр илә:

— Голларыны ачын, деди.
 Сиз янындан гачын, деди.
 Ачылды Мәстанын голу,
 Тутулду һәр яндан йолу.
 Хан әлиндә гылынч, галхан,
 Мәстана чатдығы заман
 Гылынчы вурмаг истәркән
 Овчу Мәстан галхды ердән.
 Ов көрмүш бир аслан кими,
 Қөзү гызымыш гаплан кими,
 Мйолдайыб чәкди нә'рә,
 Атылды о бирдән-бирә.
 Бир пәнчәдә боғду ханы,
 Кәсәйәниң чыхды чаны.

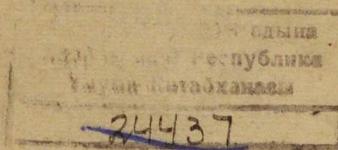

Сичанларда галмады чан,
 Гырды, чатды овчу Мәстан.
 Итиләди тез дишини,
 Боғду бирдән он бешини.
 Гаршысына ким чыхырды,
 Пәнчәсилә тез йыхырды.
 Ичләринә дүшдү горху,
 Даш алтына кирди чоху.
 Зор, күч илә ердә галан
 Пәнчәсиндән гуртарды чан.
 Бә'зи кирди дар дешийә,
 Мейдан галды гоч пишийә,
 Құлә-құлә баҳды дара,
 Бығларыны бура-бура
 Кечди тез юхары баша.
 Янашды долмая, аша.
 Еди, ичди, сүрдү дөвран,
 Нә гочагмыш овчу Мәстан.

894.362-93
Ш-16

Гиймэти 3 манат.

24437

Редактору: А. Әфәндиеев.

Рәссамы: Ә. С. Әлиев.

Чапа имзаланмыш 30/V-45. Чап листи $1\frac{1}{4}$. Нәшрият листи
 $1\frac{1}{4}$, ФГ 01075. Сифариш № 263. Тираж 15000. Гиймэти 3 м.

Азәрнәшр мәтбәеси, 26-лар адына „Китаб Сарайы“, Баки,
Әли Байрамов күчеси, № 1.

Азәрбайҹан ССР Х҃С янында Полиграфия вә Нәшрият
ишиәри идарәси.

А. ШАИГ

ӨВЧУ МЕСТАН

Издательство Детской и Юношеской Литературы
ЦК ЛКСМ Азербайджана
Баку—1945